

**„Toto praví Hospodin zástupů: Budeš-li chodit po
mých cestách a budeš-li střežit, co jsem ti svěřil,
budeš obhajovat můj dům a střežit má nádvoří a já
ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí.“**

Zach 3,7.

ČERVENEC + SRPEN 2019

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 6.7. – Bůh a stvoření
- 13.7. – Plán pro lepší svět
- 20.7. – Sobota - den svobody
- 27.7. – Milost a spravedlnost
- 3.8. – Volání proroka
- 10.8. – Uctívání stvořitele
- 17.8. – Ježíš a lidé v nouzi
- 24.8. – Jednomu z mých nepatrných bratří
- 31.8. - Služba v novozákonní církvi

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel SŠ	Kázání
6.7.	Pavel Pimek	Marek Wagner
13.7.	Květa Tyšerová	Soňa Mročková
20.7.	Bohumil Mroček	bude upřesněno
27.7.	Anna Petrovičová	Jaromír Juřínek
3.8.	Petr Chára	Hynek Dona
10.8.	František Tomanec	Blanka Novotná
17.8.	Pavel Pimek	Milan Kubičik
24.8.	Sborový výlet Mělník – kázání P.Kostečka	
31.8.	Anna Petrovičová	Hynek Dona

Blahopřání k narozeninám

- 4.7. – Smílková Mirka
- 8.7. – Škrlová Jiřina
- 26.7. – Kimlerová Simona
- 4.8. – Kimler Petr
- 8.8. – Škrla Dan
- 24.8. – Burešová Ivana

Dopis z Ameriky

Milé sbory, ať už stávající nebo budoucí
Nastal čas napsat více o tom, co dělám a prožívám v daleké Americe.

Nejprve, proč tu vlastně jsem. Byl jsem skoro všude, jen v Americe ještě ne. Ne, proto tady nejsem. Na podzim minulého roku se objevila nabídka zapojit se do jedné zvláštní činnosti – přijet kopat dinosaury. To se nestává každý den. Ani tak mě nepřitahovalo zkusit něco nového. V církvi se dlouhodobě zabývám tématem vědy a víry, stvoření a evoluce a tam ti dinosaury prostě také patří. Obratem jsem tedy sepsal motivační dopis a poslal spolu s doporučeními ze sdružení a unie. Ta už předtím zařídil ředitel ATI, kterému tímto děkuji. Bez něho bych zde nebyl. Dlouho jsem čekal, ale nakonec na přelomu roku přišlo potvrzení, že se mnou počítají. Přijel jsem na konci května a budu zde celý měsíc až do konce června.

Nejprve jsem přicestoval do Texasu, kde jsem den pobyl na Jihozápadní adventistické univerzitě. Nevím, nakolik máte představu, co je to adventistická univerzita. Pro nás totiž adventistická škola rovná se seminář s desítkami studentů. Univerzita, na kterou jsem přijel jich však

má 800 a Jižní adventistická univerzita z Tenessee, která se na projektu také podílí, jich má rovnou 3 tisíce. Jsou to regulérní školy s celou plejádou studijních oborů; nestuduje se tu tedy jen teologie.

Ve škole je malé muzeum dinosaurů, které nám dalo malou ochutnávku, co nás čeká. Byla to skutečně jen ochutnávka. V muzeích jsou kosti vždy velké a krásné. V reálné zemi jsou kosti všeho druhu, spousta úlomků a to vše obalené v bahně. Když už je kost vykopaná, dá to ještě práci, aby se mohla ukazovat. Musí se pečlivě očistit, nerozbit – to není samo sebou, kosti jsou velmi křehké a drolí se – a na konci se do nich pumpuje plyn, aby se zpevnily.

Zpátky k mé cestě. Po dni na zotavenou jsme vyrazili na 23 hodinovou cestu z Texasu do Wyomingu. Holt, Amerika, je velká. Wyoming nás přivítal příjemným počasím. Teploty jak u nás, po prádelně Texasu ani památky. Počasí nám přeje celou dobu. Deště jsou jen občasné a krátké anebo jsou v noci. Pobýváme na ranči rodiny Hansonů, která si výslovně přála, aby bohatá naleziště kostí na jejich pozemku zkoumali vědci otevření myšlenky stvoření. A tak profesor Arthur Chadwick zde už 20

let kope a spolu s ním mnozí další, mladí i staří. Můžete přijet i vy. Jen pozor, není to zadarmo, připravte si 2 000 USD.

Ale stojí to za to. Vše je tu zajímavé, ale také hodně náročné. Snídaně je v 6 hod., v 7 je pobožnost, v 8 se už vyráží kopat. Kope se do 16 hod, v 17 je večere, v 18 hod. je přednáška. První týden mě to docela zlobilo. Postrádal jsem čas pro sebe. Ale pak jsem si na zátěž zvykl a dnes si to užívám. A nakonec tu není jen práce, čas na výlety se také našel. Hodně tu mají rádi tesání do skály. Byli jsme na hoře, kde je vytesaná hlava indiánského náčelníka Crazy Horse a pak jsme byli u kopce, kde jsou zase ve skále čtyři prezidenti. Také nás vzali do muzea mamutů a dinosaurů.

V současnosti je na ranči pět aktivních nalezišť, jejichž přesná poloha je důvěrná. To kvůli potencionálním vandalům a zlodějům. Však také pěkná kost z *Tyranosaura rexe* vyjde na pěkných pár tisíc dolarů. Já jsem měl možnost pracovat na dvou místech. Nejprve na Severu. Tam jsou

samé velké kosti. Vykopal jsem tam tři obratle a nějaké menší úlomky. Pak jsem byl na nalezišti Gar. Česky by to měly být ryby z řádu Kostlíni.

Tady naopak byly spíše malé věci, zuby, šupiny – nejen rybí, ale také želví a krokodýlí. Právě ty zuby se hodně cení. Musí se postupovat pomalu. Naštěstí kosti jsou černé a vydávají na poklep jiný zvuk. I tak si ale říkám, kolik jsem toho přehlédl. To si tu ale říkáme všichni. Někdy se také stane, že v zápalu kopání a ve velkém větru již vykopaná kost prostě zmizí. Úlevou je, že většina těch malých věcí není podstatná. Na všechny kosti byly velikostní limity. Je to jako s rybami. Když nemají určitou velikost, putují zpátky do vody. Kosti jsme však zpět do země neházeli, končily v našich pytlících, které s námi odjedou domů. Dokonce jsem tu zaslechl pro všechny ty drobnosti a všelijaké fragmenty kostí, kterých je země plná, výraz junk bones (odpadní kosti).

Vykopat kost není jen tak. Půdu musíte doslova postupně odkrajoval. Kdybyste postupovali moc rychle, kost byste mohli rozbít. Jsou totiž obecně velmi křehké. Kost se dá sice slepit, ale ne vždy víte, kam co patří, a když je moc úlomků, tak to raději vzdáte. Jsou známy případy, kdy vykopání kosti zabralo dva dny. To když má nepravidelný tvar a je velmi

křehká a drolí se. Aby zůstala celá, používá se něco, čemu se tady říká Superlepidlo. Prsty dokáže účinně slepit během pár sekund – vyzkoušeno. Vykopáním kosti to však nekončí, spíše naopak. Ještě než se kost vyjme z půdy, provede se její přesné GPS zaměření. Používané zařízení je schopné kost změřit s přesností na půl centimetru. Databáze kostí na Jihozápadní univerzitě je cenná mj. právě proto, že mimo obligátní fotky kosti obsahuje i její přesnou polohu. Badatel si tak může zrekonstruovat rozložení všech kostí na místě (virtuální naleziště) a hledat v rozložení kostí v zemi nějaké zákonitosti. To je ostatně náš hlavní záměr. Oboru se říká tafonomie a zabývá se tím, co se děje s mrtvolou, tedy vlastně mrtvologie.

Zpět ke kopání. Když je kost zaměřena a venku ze země, nalepí se na ni štítek, zabalí se do alobalu a odveze se do muzea ke zpracování, viz výše. Pokud je to kost z Tyranosaura, je pravděpodobné, že večer obdržíte veřejnou pochvalu. Mně se se to zatím nezadařilo, ale jsem vděčný i za to, co jsem vykopal – i když to nebyl Tyrannosaurus.

Většinu pobytu zde tedy tvoří práce v poli. Přednášky jsou jen doplněk, ale vítaný doplněk. Nasbíral jsem mnoho inspirace pro své přednášky. Přednáší br. Chadwick a není to jen o kritice evoluce, ale buduje i alternativní model. Hodně mě fascinovala jeho práce, která nakonec vyšla v Nature, kdy obletěl zeměkouli, aby sesbíral data o tzv. paleorpoudech. Podle textury v zemině a velikosti kamení se totiž dá zjistit, kudy v minulosti a jak moc tekla voda. Dr. Chadwick zjistil, že během prvohor a druhohor tekla voda na jednotlivých kontinentech stejným směrem zatímco předtím a potom různým směrem – jako je tomu teď. Voda teče sem a tam. Z toho se dá usuzovat, že právě prvohory a druhohory reprezentují velkou potopu a fosilie v těchto vrstvách odpovídají úhynu života během potopy.

Nevím, kdy tento dopis čtete, já ho píšu ve středu večer 19. června. Už jen pět dní kopání a pak balit. Zprvu mě to nebavilo, teď se mi nechce domů. Děkuji Pánu Bohu, že mě tím provedl. Děkuji mu za stvoření a těším se na to druhé, novou zemi a nové nebe.

Pavel Kostečka

Závěrečné slovo – slavností konference Brno

Mikuláš Pavlík

Vážené slávnostné zhromaždenie, milé sestry a bratia, dnešná slávnostná sobota je zároveň pripomenutím 100. výročia založenia Česko-Slovenskej únie. V roku 1919 – a zhodou okolností to bolo v Brne ako dnes – vzniklo spoločenstvo niekoľkých združení, z ktorého sa postupne vykryštalizovala súčasná organizačná podoba únie. Česi, Moravia, Slezania a Slováci vytvorili štruktúru cirkvi, ktorá prežila búrlivé politické a národnostné turbulencie obdobia po 1. svetovej vojne, protektorát, Slovenský štát aj obdobie komunizmu. Prežila zákaz činnosti cirkvi, zabavenie všetkého jej majetku (viete si to predstaviť dnes?) a prežila aj rozdelenie Československa v roku 1993. Napriek tomu, že činnosť cirkvi je už 26 rokov organizovaná v dvoch politicky samostatných subjektoch, existuje medzi nami Čechmi a Slovákmi tradične silné duchovné puto a veľmi by som si prial, aby pokračovalo aj naďalej.

Hovorím to s plnou vážnosťou aj vzhľadom na dve významné rozhodnutia únijnej konferencie. Jedno sa týka zefektívnenia modelu fungovania cirkvi a druhé ordinácie žien do plnej kazateľskej služby. Som si vedomý – a reakcie delegátov na konferenciách dvoch združení na tieto body to naznačujú – že nás čaká neľahká úloha. Predstavitelia únie spolu s výborom únie aj výbormi troch združení budú niesť zodpovednosť za to, ako uvedú spomínané rozhodnutia do praxe tak, aby pritom rešpektovali identitu, špecifiká a odlišnosti jednotlivých združení. Prajem si, aby napriek rozdielnemu pohľadu na niektoré praktické otázky života cirkvi sme zachovali jej jednotu – organizačnú, vieroučnú i duchovnú. Komunikovali spolu, načúvali si a hľadali spoločný duchovný záujem Česko-Slovenskej únie ako celku. Pretože sme súčasťou celosvetovej cirkvi adventistov, nesmieme zabudnúť ani na našu zodpovednosť voči rozhodnutiam na úrovni divízie a Generálnej konferencie. Zladiť to a nájsť najlepšiu cestu medzi legitímnymi rozhodnutiami vyšších organizačných zložiek a potrebami miestnej cirkvi bude jedna z priorit a možno aj najťažších výziev, ktorým budeme ako únia v ďalšom funkčnom období čeliť.

Moji kolegovia predsedovia združení pred chvíľkou hovorili o svojom obraze cirkvi a o plánoch jednotlivých združení. Je správne vytvárať víziu o smerovaní cirkvi, je správne určovať jej priority a snívať o ideálnom zbore, o ideálnych členoch, kazateľoch a predsedoch. Snívanie sa však nesmie zmeniť na ilúziu a klamné ideály. Nereálne predstavy o kresťanskom spoločenstve už spôsobili nejedno sklamanie a stáli za odchodom mnohých (predovšetkým mladých) ľudí z cirkvi. Koľko členov prežíva bolesť len preto, že sa sklamali v spoluveriacich, koľko nejednoty a rozčarovania panuje medzi nami len preto, že my kazatelia a administrátori máme ďaleko k ideálu. Jedna skupina je sklamaná z toho, že cirkev sa nereformuje tak rýchlo a nie je taká progresívna, ako by si to predstavovali. Ďalší si zase budujú a chránia ilúziu cirkvi 19. storočia, alebo aspoň jej nostalgický obraz spred 40 rokov ako ho poznajú z detstva.

Nemecký teológ Dietrich Bonhoeffer napísal, že Pán Boh nám naše klamné predstavy o ideálnych členoch a ideálnej cirkvi vo svojej milosti zámerne rozbíja. Viete prečo? Pretože sklamanie nad spoluveriacimi, ale aj nad sebou samým je jediná cesta, ako nás privádza k poznaniu, čo je pravé kresťanské spoločenstvo. Je totiž ľahšie milovať klamné ideály a ilúzie o skvelej cirkvi a dokonalom spoločenstve než konkrétnych ľudí, ktorí ju tvoria. Je ľahšie milovať klamné ideály a ilúzie o skvelej cirkvi a dokonalom spoločenstve než konkrétnych ľudí, ktorí ju tvoria.

Kto nemiluje ľudí v cirkvi, kto sa na nich nedíva Kristovými očami, ale viac miluje svoje iluzórne predstavy o nich, stáva sa ničiteľom a hrobárom spoločenstva, aj keby to myslel akokoľvek úprimne a vážne. Nie je to paradoxné? Len sklamaní členovia vytvoria pevné a pravé Kristovo spoločenstvo. Platilo to pre prvých učeníkov, platilo to pre veľké sklamanie v dejinách adventného hnutia a platí to aj pre nás dnes. Mojmým ideálom je sklamaná cirkev, ktorá si je vedomá svojej krehkosti, slabosti a nedokonalosti. Cirkev, ktorú sklamanie zo seba samej vedie k väčšej pripútanosti k jej Pánovi.

Nie sme dokonalé spoločenstvo. Často nevieme, ktorým smerom sa vydať, tápeme a prešľapujeme na mieste a pozeráme do prázdna podobne ako učenici po Kristovom nanebovstúpení, ktorí zabudli, čo je ich poslaním.

Sk 1,8-11: „A kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zrazu pri nich zastali dvaja muži v bielom rúchu a povedali: „Muži galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba?““

Učenci sa mali vrátiť do Jeruzalema a čakať na zoslanie a na moc Ducha Svätého. Namiesto toho stáli a pozerali sa do neba. Od začiatku potrebuje cirkev tých „mužov a ženy v bielom rúchu“, aby ju postrčili, vyrušili z jej obľúbenej, ale prázdnej činnosti a kládli jej usmerňujúce, pomocné, ale aj prorocké otázky. Môžu to byť členovia v sobotnej škole, na výbore, môžu a mali by to byť teológovia, kazatelia, môžu to byť ženy, muži, ale aj mladí ľudia, na ktorých názoroch a postojoch k cirkvi by nám malo záležať viac než doteraz.

Dvaja muži v bielom sa podobne pýtali žien pri prázdnom hrobe, ktoré sa rozhodli pomazať Ježišovo telo. „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“

Keď Kristovi učenci a nasledovníci tápu, keď robia presný opak toho, čo by mali, keď sa nevedia zorientovať a pohnúť dopredu,

vtedy zaznievajú 2 otázky: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ a „Čo tu stojíte a hľadáte do neba?“

Potrebuje počuť tieto vyrušujúce otázky, pretože nás upozorňujú na potrebu niečo zmeniť. Aby sme (obrazne povedané) nehľadali Krista tam, kde nie je, a aby sme nepozerali do prázdna, keď je pred nami konkrétna úloha a poslanie. Aby sme vedeli, kto sme, prečo sme tu a kto je Pánom cirkvi.

Pokračovaním každej otázky, ktorú Boží poslovia položia, je veľká pravda, ktorá určuje, čomu má cirkev veriť a čo má robiť. Po prvej otázke: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ zaznie: „Niet ho tu, bol

vzkriesený.“ Áno, Kristus žije. To je základ našej nádeje. Táto pravda spôsobila, že som sa stal a ostal som kresťanom.

Po druhej otázke prichádza rovnako dôležitá pravda, ktorú Boží poslovia vyslovia: „Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.“ Táto pravda je to najkrajšie zasľúbenie. Táto pravda spôsobila, že som sa stal a chcem ostať adventistom siedmeho dňa.

Už od vzkriesenia sprevádzajú cirkev Boží vyslanci, Boží poslovia, ktorí pomáhajú nedokonalej cirkvi plniť jej poslanie. Každý z nás môže byť takýmto mužom alebo ženou, ktorí pomáhajú cirkvi kráčať dopredu, a zamerať sa na to podstatné, prečo sme tu. Veľmi si prajem, aby sme mali v cirkvi čo najviac takýchto Božích poslov a aby ste medzi nich patrili aj vy.

Amen

*Učiň mne, Pane, nástrojem svého pokoje,
kde dusí nenávisť, ať lásku vnášim,
kde tiskne bezpráví, ať křivdy snášim,
ať mírem spojuji, kde dělí hádky,
ať pravdou přemáhám omyl a zmatky.
Ať vírou postavím hráz pochybnostem,
ať propast zoufalství překlenu mostem,
kde vládne temnota, ať světlo křesám,
se všemi smutnými ať v tobě plesám.
Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé:
víc, než být potěšen, chci těšit jiné,
víc, než být pochopen, druhé chci chápat,
víc, než být milován, chci lásku dávat.
Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme,
kdo ztrácí, nalézá sebe i jiné,
kdo bližním odpouští, sám milost pozná,
ba ani smrt mu víc nebude hrozná.
Amen.*

František z Assisi

14. ekuvýšlap – Po stopách šílených krav

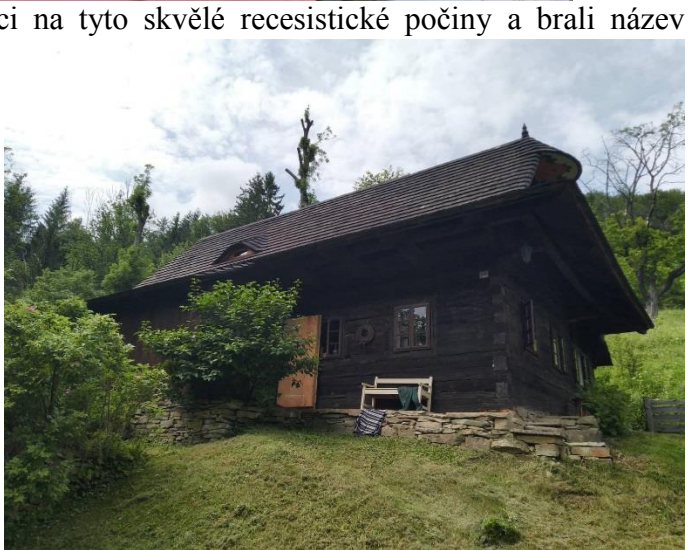
Je to už drahně let, kdy meziříčská Adra za spolupráce dalších aktérů pořádala tzv. Pochody šílených krav z Hovězí do Držkové. Snad právě proto někteří účastníci posledního ekuvýšlapu neznali věci nepochopili,

že jde o

vzpomínkovou akci na tyto skvělé recesistické počiny a brali název osobně ☺

Nicméně František zvaný Frtom uvedl hned na nádraží v Hovězí věci na pravou míru a rozveselení turisté ze všech možných církevních ohrádek se dali

na 10km dlouhou pouť kopírující ony zmiňované Pochody. Slabší jedinci (v čele s nejmenovaným cukrovkářem) hned na nádraží neodolali vábení točené vanilkovo-karamelové zmrzliny, ale vzápětí doběhli své druhy a poslušně šlapali do mírného kopečka mezi domy místních obyvatel, které s rostoucí nadmořskou výškou vystřídaly dřevěné chaloupky a chalupy dýchající atmosférou dávno minulých časů. Počasí nám opět náš Pán připravil skvělé – ani horko, ani zima. Takže vystoupat na hřeben na žlutou značku jsme zvládli vcelku hravě. Před námi se otevřela mýtinka jako stvořená pro odpočinek a slibovaný program našeho výšlapu.

Jarka zvaná Švitorka hrábla do strun kytary a lesem se nesly nápěvy známých křesťanských písní. Novou posilu našla v Danovi Žárském, který také umí ☺. Duchovní pokrm měli pro nás připraven manželé Hanka a Roman Machovi a jejich zamyšlení nad Biblickými texty se v krásné Boží katedrále zarývala do srdíček snad ještě více, než v kostele.

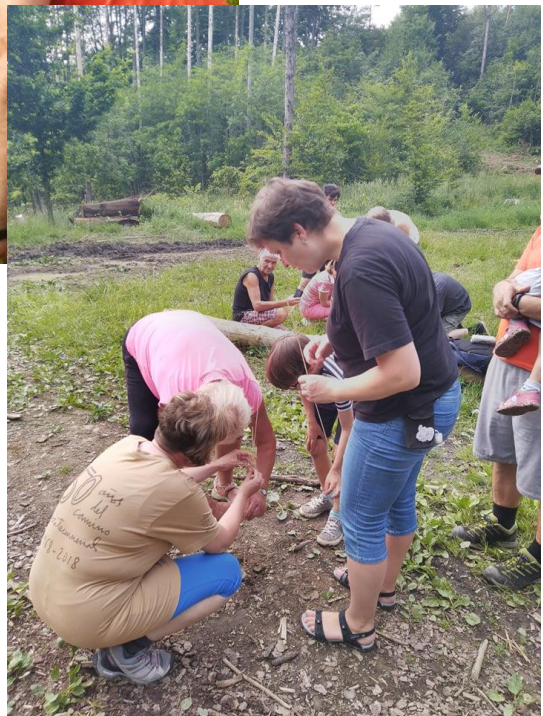
A protože jsme od přírody hraví, ani tentokrát jsme nebyli ochuzeni o hry, hrátky a všelijaké „kraviny“ (šílené krávy), které pro nás připravila jako vždy Iva Burešová. Velké nadšení vzbudilo přenášení plechovek na špagetě, moc se nedařilo při sestřelování plechovek

gumičkami. Nicméně stavba babylonské věže ze špejlí vtáhla do hry všechny.

Kapitáni družstev – bráškové Perutkovi – měli opravdu skvělé hráče. Poslední atrakcí byl test pro kosmonauty. A protože všichni byli úžasní, sladká odměna nikoho neminula.

A nastal čas sestoupit do údolí do města Vsetín, odkud nám jel vlak. Cestou se nám naskytla řada nádherných pohledů a my jsme museli konstatovat, že to naše Valašsko je opravdu krásné.

Bylo nám spolu dobře a prožili jsme požehnaný den. Nikomu nevadily případně rozdíly ve věrouce. Vládl mezi námi pokoj, jaký umí dát Ježíš. Díky za něj našemu Pánu.

Přejeme všem eku turistům požehnané prázdniny, načerpejte nových sil, prožijte mnoho krásného, a my se už teď těšíme na další – podzimní - ekuvýšlap.

Iva Burešová

Sborový výlet 22.-25.8.2019 Mělník

Čtvrtek 22.8.2019 – odjezd 12hod (protože pojedeme z vícero směrů, upřesníme, kde a v kolik hodin se auta sejdou)

Pátek 23.8.2019 - prohlídka Mělníka, hrad Kokořín, podle časových možností a zájmu – skály Želízy, zámek Liběchov

Sobota 24.8.2019 – sbor Litoměřice, společný oběd, společný výšlap na horu Říp

Neděle 25.8.2019 - Máchovo jezero, podle časových možností a zájmu hrad Bezděz, odjezd domů

Ubytování kemp Mělník www.campmelnik.cz .

Bungalow vybavení: 2 místnosti po 2 lůžkách, sprchový kout, wc, malá kuchyňka s lednicí, el. vařič, rychl. konvice, nádobí, malá terasa s lavičkou a stolkem (kuchyňské nádobí – hrnce, pánve - není součástí vybavení kuchyňského koutu – možnost zapůjčení za vratnou zálohu 500,-Kč)

Možnost nákupu:

Kaufland (5 min.)

Tesco (5 min.)

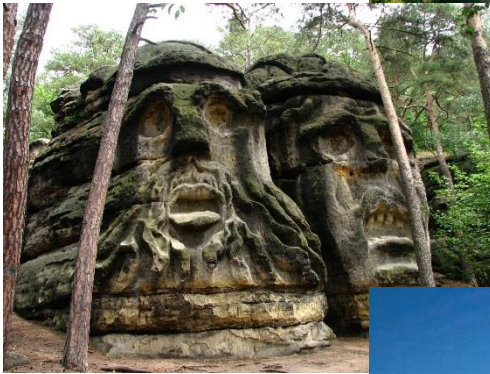
Info – Iva Burešová 736 504 822

Kokořínský důl

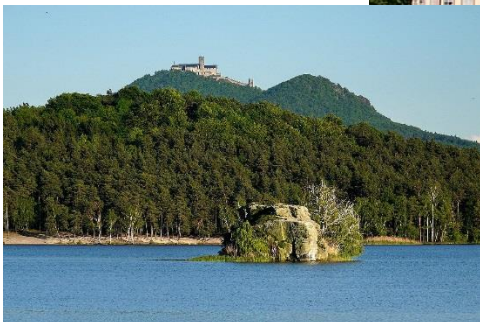

Hrad Kokořín

Skály Želízy

Zámek Liběchov

Máchovo jezero, Bezděz

ŽENA JAKO PERLA

KONFERENCE ŽEN

26.-27.10.2019

Brno, hotel AVANTI

Hosté

Dagmar Dorn

Jitka Mlynářčík Kudláčková

Hana Pinknerová

Přísluví 31, 25

Síla a krása

jsou jejím oděvem,

s úsměvem vyhlíží další den.

www.sluzbazenam.cz

Prázdninové zamyšlení

Když se Ježíšovi učedníci vrátili z misijní cesty, byli plni horlivosti, plánů na další práci. A co Pán? Říká jim: „Jste unaveni, pojd'te si odpočinout.“ Takovou odpověď nečekali: Tato slova platí dnes i nám. I my jsme příliš zaměstnaní lidé, nepostradatelní. Honí nás jiní – to by konec konců nic zlého nebylo, tak to bylo vždycky. Ale my se honíme ještě více sami, a to už zlé je. Říkávala jedna paní: „Já si nedovedu představit, jak by to u nás vypadalo, kdybych já nemohla. Manžel, děcka, všichni jsou nesamostatní, nic si neumějí udělat. To by byla katastrofa. Kdepak na zájezd, kdepak odejít z domu na dovolenou“. A když z té své důležitosti onemocněla, nikdo doma nechodil bez košile, a nikdo neumřel hladu.

Nepostradatelní lidé se uštvou – nejen tělesně, i duševně. Nemají čas na modlení, zamyšlení, nemají čas slyšet odpověď na otázky, které se jim hromadí. Vánek rozčeří jen zcela tichou hladinu vody. Tak i vanutí Ducha zachytí jen ten člověk, který se zcela ztiší, uklidní. Vůči člověku nabitému stálou aktivitou je i Bůh bezmocný. Poslechněme tedy výzvu našeho Pána: „Pojd'te někam stranou na osamělé místo a trochu si odpočňte“. Udělejte si pořádnou zahálecí dovolenou. Přinut'te se k tomu. Nevymýšlejte si hromadu věcí, které musíte o dovolené udělat a zařídit. Nic nemusíte.

Dokážete-li to, pak se k Vám Bůh bude moci přiblížit více než jindy. Poznáte, že Boha není třeba tak usilovně hledat. On hledá nás. Boha není třeba dobývat: On sám se daruje těm, kteří se Mu otevřou, zastaví své pobíhání, ztiší se a zaslechnou Jeho hlas. Slova naší odpovědi, tiché modlitby, pak porostou a vstupují na rty samy, není třeba pracně je shledávat.

Ani v denním životě nelze od sebe oddělit horlivou práci a chvíle klidu k modlitbě a posílení. Nelze říci: na rozjímání a modlení mají čas v klášteře. Já jsem ve světě, tedy v práci. Každý ať dělá své. V klášteře ať se modlí, my venku budeme pracovat. Činnost bez modlitby je motor běžící naprázdno. Máme Pána, který má se svými služebníky soucit. Ukládá nejen práci, zve i k odpočinku, zve i na hostinu ke svému stolu.

Ježíš není našťvaný na své takzvané "přátele"

Ježíš stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!"

Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Řekl jim: "Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl: "Přijměte Ducha svatého! (srov. J 20,19-22)

Po Ježíšově smrti se učedníci skrývali. Měli strach, pochybovali, nevěděli, co bude dál. Ježíšovu smrt považovali za totální debakl. A do této situace vstupuje samotný Ježíš: přes zavřené dveře, přes vnitřní uzavřenost učedníků a jejich pocit beznaděje. Nevyčítá nikomu jeho zbabělost, nedostatek víry ani to, že ho zapřel. Není na učedníky našťvaný

a nedává jim "sežrat", že ho opustili. Ale přichází jako dárce pokoje, odpuštění a milosrdenství. Možná bychom od učedníků čekali rozpaky, výčitky svědomí, ... Ale je tomu naopak: strach a skepse učedníků jsou vystřídány radostí. To Pánův Šalom (Pokoj), který jim přináší, jakoby vyjadřoval: znám Tě, navzdory všemu

tě miluji, žehnám ti a počítám tebou. I my jsme mnohdy uzavřeni ve strachu, smutku, bez-naději a ve svých starostech. Ale Ježíš, jenž z lásky k nám prošel smrtí, vzkříšený Pán, k nám přichází se svým pokojem.

Přichází pro každého, jehož život je neúspěšný, pro každého, kdo v životě něco hodně zvorál, pro každého, kdo se trápí, že nemůže už nic dělat. Přináší odpuštění, naději, život. Pokud k sobě necháme pronikat Boží hlas, jeho Šalom bude uzdravovat a otevírat naše srdce. My sami se pak v síle jeho Ducha můžeme stát nositeli spásy, záchrany, odpuštění a požehnání všude, kam jsme posláni. Milý čtenáři tohoto textu, i Tobě právě nyní říká Ježíš: "Pokoj tobě, jako mě poslal otec, tak já posílám tebe: přinášet odpuštění, pokoj, milosrdenství a naději."

Sám to pochopitelně nezvládneš, ale pokud budeš otevřen Duchu Božímu, můžeš v každé chvíli jednat jinak, nově a rozžít malé plamínky navzdory velké tmě...

Letošní slavnostní konferenční bohoslužba nás, pracovníky Mediálního centra, velmi mile překvapila obrovskou účastí členů naší církve a velkým zájmem o přímý přenos jak v čase konání

konference, tak i v následném sledování záznamu. Jsme za toto setkání po několika letech velmi rádi a můžeme konstatovat, že úsilí, vložené do technické realizace této akce, se vyplatilo.

Zaregistrovali jste na konferenční bohoslužbě stánek Mediálního centra a velkoplošnou reklamu se sympatickým mužem? :-)) Sdílej Krista je heslo nové kampaně Mediálního centra, která má za cíl členy církve upozornit na možnosti, jak svou víru sdílet s lidmi kolem nás.

Křesťanský vtip - Ameňák

